

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA

CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Dirrecția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și

Terorism

PROIECT

PRIVIND EXERCITAREA

ATRIBUȚIILOR SPECIFICE FUNCȚIEI DE PROCUROR ȘEF AL SECȚIEI DE
COMBATERE A INFRAACȚIUNILOR DE TERORISM ȘI A CRIMINALITĂȚII

INFORMATICE

PROCUROR

Doru Gabriel STOICA

Noiembrie, 2018

CUPRINS:

Capitolul I PARTICULARITĂȚI ALE EXERCITĂRII FUNCȚIILOR MANAGEMENTULUI ÎN CADRUL PARCHETELOR

1. Considerații de ordin general privind managementul judiciar.

2. Funcțiile managementului în cadrul parchetelor:

- A. Funcția de previziune;
- B. Funcția de organizare;
- C. Funcția de coordonare;
- D. Funcția de antrenare;
- E. Funcția de control-evaluare.

Capitolul al II-lea SCURTĂ PREZENTARE A STRUCTURII DIRECȚIEI DE INVESTIGARE A INFRAȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM – SECȚIA DE COMBATERE A INFRAȚIUNILOR DE TERORISM ȘI A CRIMINALITĂȚII INFORMATICE

I. Prezentare generală:

1. Direcția de Investigare a Infrațunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.
2. Secția de combatere a infrațunilor de terorism și a criminalității informatice.

II. Analiza datelor statistice/ aprecieri/ tendințe.

Capitolul al III-lea ACTIVITATEA MANAGERIALĂ ÎN CADRUL SECȚIEI DE COMBATERE A INFRAȚIUNILOR DE TERORISM ȘI A CRIMINALITĂȚII INFORMATICE

1. Aspecte generale.

2. Funcția de procuror șef al Secției de combatere a infrațunilor de terorism și a criminalității informatice.

- A. Atribuții legale;
- B. Disfuncții și vulnerabilități identificate în activitatea Secției de combatere a infrațunilor de terorism și a criminalității cibernetice;
- C. Obiective stabilite în legătură cu mandatul de natură a conduce la soluționarea deficiențelor înregistrate și înlăturarea vulnerabilităților constatate.

Capitolul I

PARTICULARITĂȚI ALE EXERCITĂRII FUNCȚIILOR MANAGEMENTULUI ÎN CADRUL PARCHETELOR

§ 1. Considerații de ordin general privind managementul judiciar.

Termenul management (din lat. *manum agere* = „a conduce cu mâna“) a fost definit de către Mary Follet prin expresia "arta de a înlăptui ceva împreună cu alți oameni".

În literatura de specialitate există numeroase definiții ale managementului. Alegând dintre acestea, am putea afirma că una dintre cele mai simpliste ar putea fi cea potrivit căreia „managementul este procesul prin care realizezi o treabă prin intermediul altora - corect, la timp și în limitele bugetului”. (David Gustafson). J.J. Serven Schreiber afirma că „managementul este arta artelor, întrucât are în vedere dirijarea talentului altora”. La polul opus putem menționa definiția dată de specialiștii guvernului britanic: „managementul este un produs al puterii și el reproduce acea putere în organizație” (*The Politics of Management Knowledge*, London, 1996).

Integrând elementele acestor abordări putem considera că managementul reprezintă procesul de combinare a resurselor umane, materiale, financiare, informaționale și de altă natură în proporții optime în vederea atingerii maximului de satisfacție a membrilor organizației. Sarcina fundamentală a managerilor este aceea de a transforma personalul într-o echipă uriașă, ceea ce reclamă din partea conducătorului talentul de a fixa obiective și valori comune de a organiza și coordona eforturile individuale, în vederea realizării obiectivelor generale.

Spre deosebire de managementul economic sau administrativ, managementul judiciar are un cu totul alt specific. Acesta constă în faptul că în instanțe și parchete nu se produc bunuri materiale, ca în sectorul economic, unde activitatea este subordonată scopului de a obține un profit cât mai mare. Ceea ce produce justiția trebuie privit dincolo de structura normală, este un derivat al conștiinței, al antagonicelor bun și rău, frumos și urât, justiție și injustiție, minciună și adevăr. Totuși, principiile managementului general pot fi adaptate și aplicate, inclusiv domeniului realizării actului de justiție.

Managementul judiciar poate fi considerat ca fiind procesul de realizare a misiunii și obiectivelor statului de drept în privința legalității, normalității și bunului mers al societății, prin intermediul oamenilor, dar și al altor resurse, alocate și combinate după interese generale sau publice. Managementul judiciar modern este bazat pe competențe, pe valoare, mai mult decât pe experiență și deprinderi. Acest tip de administrare profesionistă a instituției judiciare acordă

importanță egală rațiunii și bunului-simț în relațiile de muncă, datorită faptului că nici o instituție publică nu poate satisface nevoile sociale, decât în proporții rezonabile, la un nivel mediu al cererii, datorită specificității lor. Managementul judiciar este opus managementului clasic, dar și celorlalte modele, prin aceea că accentul cade, la orice nivel ierarhic, pe competențe personalizate.

De multe ori, se spune că sistemul de justiție funcționează ca „oligarhie profesională”, managerii fiind aceia care oferă servicii de sprijin pentru profesioniștii din structură. Cu toate acestea, datorită principiului subordonării ierarhice și modului de exercitare a managementului, unitățile de parchet prezintă și caracteristici ale unei așa-zise birocrății: apelarea la reguli și norme juridice obligatorii (unde pot apărea uneori excesive) specializarea funcțională la nivel de posturi și structura ierarhică pe mai multe paliere. Așa cum sunt constituite, unitățile de parchet sunt mai puțin deschise inovațiilor. Așa cum dispune astăzi legea, managerul parchetului nu este altceva decât primul dintre egali, exercitând, vremelnic, conducerea activității colegilor săi.

Autoritatea managerului parchetului îmbracă două forme: una legală sau oficială și reprezintă autoritatea legii care poartă asupra activității managerului din momentul în care este numit pentru funcția pentru care a candidat și alta, personală, care poartă asupra persoanei managerului și se referă la valoarea (competența) propriu-zisă, conferită de autoritatea cunoștințelor de specialitate, rezultatele obținute, experiența profesională, prestigiul personal. O unitate de parchet nu este ușor de condus pentru că, pe lângă caracterul delicat și operativ al problemelor, managerul se confruntă cu împrejurarea că fiecare procuror este o personalitate, are un grad de instrucție ridicat, autoritate personală și prestigiu.

§ 2. Funcțiile managementului în cadrul parchetelor

A. Funcția de previziune

Exercitarea acestei funcții constă în efectuarea a trei **tipuri de activități**:

- a) **Prognozarea** – elaborarea prognozelor pe o perioadă dată în funcție de studiile referitoare la cauzele extinderii sau extincției unui gen de infracțiuni;
- b) **Planificarea** - elaborarea strategiilor și politicilor în tot sau în parte;
- c) **Programarea** - întocmirea programelor cu un grad ridicat de detaliere.

De fapt, în această fază, managementul are un caracter constatativ și creativ, iar primul scop al exercitării acestei funcții constă în identificarea operativă și permanentă a disfuncțiilor, în vederea înlăturării acestora.

Funcția de previziune are o **puternică componentă anticipativă** în absența căreia actul de gestionare a problemelor dintr-un sistem poate fi calificat ca deficitar.

Raportarea actului de decizie managerială exclusiv la momentul luării în analiză a problemei de rezolvat, fără anticiparea evoluțiilor ulterioare ale situațiilor generate prin respectivul act decizional, nu va putea fi niciodată de natură a satisface cerințele, așteptările și exigențele unei astfel de funcții.

Și pentru a trece de la registrul teoretic la cel practic voi exemplifica, raportat la modul în care apreciez că activitatea și funcționarea D.I.I.C.O.T. a fost afectată în decursul timpului de lipsa componentei de previziune a funcției manageriale, următoarele:

- Inițierea de modificări legislative succesive în materia stabilirii competenței D.I.I.C.O.T. raportat exclusiv la situațiile concrete înregistrate într-o anumită perioadă de timp, fără anticiparea evoluțiilor ulterioare ale fenomenului infracțional în materie (unicul scop urmărit a fost acela al degrevării structurii specializate de acel gen de fapte a căror amploare și frecvență reflectate de practică au îngreunat și afectat eficiența acestei structuri, fără ca la momentul realizării acestei analize de oportunitate să se previzioneze asupra evoluțiilor ulterioare ale fenomenului infracțional). Astăzi, respectivele modificări legislative se dovedesc a nu-și fi atins scopul, cu titlu de exemplu, activitatea Serviciului de combatere a criminalității informatice fiind grevată în continuare de un număr mare de cauze având ca obiect fapte de însemnătate redusă săvârșite de autori unici (ex: alterarea integrității datelor informatice prev.de art.362 Cod penal), în condițiile în care infracțiuni de același fel, calificate de această dată prin scop (ex: art.249 Cod penal – fraudă informatică; art.325 Cod penal – falsul informatic), al căror grad de pericol social, raportat la pedeapsa prevăzută de lege, se apreciază ca fiind mai ridicat, au fost păstrate în competența D.I.I.C.O.T. doar dacă sunt săvârșite în condițiile art.367 Cod penal (grup infracțional organizat).

Modalitatea de stabilire a competenței materiale a unei structuri specializate, cum este DIICOT, prin raportare la conținutul constitutiv al unor infracțiuni a afectat și afectează în continuare durata, continuitatea și finalitatea activității de urmărire penală în cauze determinate, a generat și generează în continuare conflicte de competență între diferitele structuri de parchet cu consecința tergiversării soluționării în termen rezonabil a urmăririi penale.

Pe de altă parte, în practică, organele de urmărire penală își atribuie sau declină competența în funcție de calificarea juridică pe care persoanele vătămate sau denunțatorii o dau faptelor pe care le sesizează, cu toate că dispozițiile art.289 Cod procedură penală (plângerea) și art.290 Cod procedură penală (denunțul) obligă doar la descrierea comportamentului ilicit penal sesizat nu și la calificarea juridică a acestuia de către reclamant în prevederile uneia sau alteia dintre infracțiunile legal reglementate.

Așa se face că, plângerile sau denunțurile, în al căror cuprins sunt descrise fapte susceptibile a întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni diferite, sunt direcționate către organele de

urmărire penală competente material a investiga infracțiunile în prevederile cărora persoanele vătămate sau denunțatorii califică personal faptele sesizate.

Nu în ultimul rând, modalitatea de stabilire a competenței materiale de investigare a unor infracțiuni în favoarea unei structuri specializate, doar în situația în care aceste infracțiuni au fost săvârșite în condițiile art.367 Cod penal (grup infracțional organizat), afectează în egală măsură continuitatea, durata și finalitatea activității de urmărire penală.

În practică se înregistrează situații în care unități de parchet regulate nu dau eficiență dispozițiilor art.367 Cod penal, chiar dacă urmărirea penală administrată relevă existența unui grup infracțional organizat, pentru a-și putea păstra în continuare competența de instrumentare a cauzei, după cum sunt și situații în care, după ce au stat un timp îndelungat pe rolul unor unități de parchet, actul de sesizare este completat în procedura audierii persoanei vătămate sau denunțatorului cu referiri la infracțiuni care atrag competența altor unități de parchet, fapt ce fundamentează actul de declinare a competenței.

O soluție pentru rezolvarea acestui gen de probleme ar putea-o constitui, spre exemplu în materia criminalității informatice, completarea criteriilor de atribuire a competenței materiale a DIICOT prin raportare la calitatea subiectului pasiv al infracțiunii cadru (autorități publice, componente ale infrastructurii critice, instituții bancare, industria de apărare, etc).

- Fundamentarea deciziei de necesitate, în cadrul demersurilor de identificare/alocare a unui imobil corespunzător/funcțional pentru desfășurarea activității D.I.I.C.O.T., fără luarea în considerare a componentei de dezvoltare instituțională cuprinsă deja în acte normative în vigoare (alocarea prin detașare a unor funcții de ofițeri/agenți de poliție judiciară; dezvoltarea unui birou tehnic; etc).

B. Funcția de organizare

Funcția de organizare cuprinde ansamblul acțiunilor prin care se constituie sistemul conducător, sistemul condus și ansamblul legăturilor dintre acestea.

Atributele acestei funcții se confundă cu cele ale procesului managerial. În numeroase rânduri, despre conducătorii parchetelor care nu sunt buni manageri se spune că „nu sunt buni organizatori”, iar despre cei care sunt buni organizatori se afirmă că „sunt buni manageri”. Confuzia dintre cele două planuri își are, în principal, originea în faptul că, în majoritatea cazurilor, nu este luată în considerare organizarea managerială, ci totul se reduce la organizarea muncii și a componentelor structurale ale parchetului.

Principalele probleme privind organizarea se referă la rezistența față de schimbare a personalului (incapacitatea managerilor de a utiliza eficient cultura organizațională ca factor de

solidaritate internă și modalitate colectivă de rezolvare a problemelor de interes general) și inexistența la nivelul parchetelor a unui compartiment de organizare managerială. Pe de altă parte, structurarea ierarhică a parchetelor favorizează, cel puțin formal, propagarea autorității de tip ierarhic, deși fenomenul poate fi limitat de garanțiile de independență prevăzute de lege.

C. Funcția de coordonare

Funcția de coordonare cuprinde ansamblul proceselor prin care se armonizează deciziile managerului cu acțiunile subordonaților. Coordonarea are la bază comunicarea, ca modalitate concretă prin care se realizează acțiunile acestei funcții a managementului. Comunicarea este definită ca ansamblul proceselor de transmitere de mesaje informaționale, pe fluxuri descendente și ascendente, între manager și subordonații acestuia.

În ultima perioadă s-a cristalizat la nivelul parchetelor, în special al celor specializate, un anumit tip de management prin proiecte, constând în constituirea unor echipe mixte de anchetă. Astfel, în cauzele complexe, în special cele de competența structurilor specializate ale Ministerului Public, care necesită o abordare multidisciplinară, dar și un înalt grad de specializare, se constituie echipe de acțiune formate din procurori, ofițeri de poliție judiciară și specialiști, care au ca sarcină efectuarea actelor de urmărire penală. Un asemenea mod de acțiune mărește eficiența activităților și consolidează relațiile interpersonale, ceea ce conduce, după o perioadă, chiar la stabilizarea acestei organizări modulare și a componenței echipelor de anchetă. Aceasta este o reacție organizatorică și metodologică la evoluțiile infraționalității și o aplicare *sui generis* a principiilor managementului prin proiecte. Diferențele față de managementul prin proiecte în sens clasic constau în faptul că această manieră de abordare este utilizată și în cursul acțiunilor de complexitate medie, iar uneori această organizare paralelă se confundă sau are puncte comune cu structura formală a parchetului.

D. Funcția de antrenare

Funcția de antrenare reprezintă ansamblul acțiunilor prin care un manager influențează activitățile colaboratorilor săi în vederea atingerii obiectivelor stabilite, prin satisfacerea nevoilor care îi motivează. Această funcție este una dintre cele mai dificil de exercitat deoarece implică personalizarea și caracterul direct al raporturilor manager-subordonat, iar acordarea stimulentele (materiale sau morale) și a sancțiunilor a constituit dintotdeauna o chestiune delicată. Suportul economic al antrenării îl constituie **motivarea** - corelarea recompenselor/sancțiunilor materiale și moral-spirituale cu rezultatele efectiv obținute în realizarea obiectivelor. Apreciez că motivarea pozitivă (prin recompense) este mult mai eficientă și mai constructivă decât cea negativă (prin sancțiuni). Motivarea trebuie să fie complexă, să cuprindă atât recompense (sancțiuni) materiale, cât

și morale, cu accentul pe acestea din urmă, deoarece, conform legislației specifice, elementele salariale și celelalte forme de cointerese materială au un grad de flexibilitate scăzut.

Diferențierea formelor și amplitudinii motivării trebuie să se facă în mod individual, dedicat, în funcție de specificitatea persoanei, a colectivului din care face parte și a situației avute în vedere. O motivare de tip populist are un caracter general și nu mai diferențiază pe nimeni și nimic, având un efect demobilizator asupra celor merituoși și unul de încurajare asupra celor care nu au depus același efort.

E. Funcția de control-evaluare

Funcția de control-evaluare cuprinde ansamblul acțiunilor de evaluare operativă și post-operativă a rezultatelor organizației, a verigilor ei organizatorice și a fiecărui salariat, de identificare a abaterilor care apar de la obiectivele, normele, normativele și standardele stabilite inițial și a cauzelor care le-au generat, precum și de adoptare de măsuri care să asigure eliminarea abaterilor, menținându-se echilibrul dinamic al organizației.

Controlul se exercită atât pe parcursul procesului de management, cât și la finalul acestuia, rezultatele fiind fructificate pe calea deciziilor corective, care vizează parametrii de stare ai sistemului și a deciziilor de actualizare, care urmăresc revizuirea obiectivelor inițiale.

Totodată, pentru ca exercitarea acestei funcții să fie eficace este necesar să îndeplinească următoarele **caracteristici**:

- a) Să fie **continuă**, adică să se desfășoare pe tot parcursul activităților conduse, nu numai la anumite intervale de timp;
- b) Să fie **preventivă**, adică să urmărească preîntâmpinarea apariției unor abateri negative;
- c) Să fie **corectivă**, să urmărească adoptarea unor decizii care să conducă la eliminarea cauzelor care generează abateri negative și la generalizarea cauzelor care determină abateri pozitive.

La evaluarea curentă a activității profesionale a personalului vor fi avute în vedere standardele de performanță și criteriile stabilite prin hotărârile CSM, iar la evaluarea activității managerilor vor fi utilizate, suplimentar, criteriile legale referitoare la verificarea organizării eficiente a activității, comportamentului și comunicării, asumării responsabilității și aptitudinilor manageriale.

Cât privește controlul exercitat, acesta trebuie să aibă un caracter operativ curent și va fi efectuat *post factum* asupra compartimentelor din zona de responsabilitate.

Capitolul al II-lea

SCURTĂ PREZENTARE A STRUCTURII DIRECȚIEI DE INVESTIGARE A INFRAȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM - SECȚIA DE COMBATERE A INFRAȚIUNILOR DE TERORISM ȘI A CRIMINALITĂȚII INFORMATICE

I. Prezentare generală.

1. Direcția de Investigare a Infraționilor de Criminalitate Organizată și Terorism

România anilor 2000, contemporan adoptării unor instrumente la nivel internațional, precum Convenția Națiunilor Unite asupra criminalității organizate transfrontaliere de la Palermo (2000) și Protocoalele acesteia, Protocolul privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, în special a femeilor și copiilor, implementat prin Legea nr.678/2001 și Protocolul privind prevenirea și combaterea traficului de migranți, Convenția Consiliului Europei privind Criminalitatea informatică, implementată prin Legea nr.161/2003, dar și a unor măsuri organizatorice în vederea închiderii capitolului "Justiție și Afaceri Interne" din Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, se găsea în situația de a merge mai departe pe drumul deschis de înființarea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a unei Secții specializate în combaterea corupției și a crimei organizate, urmat de înființarea în 2002 a Parchetului Național Anticorupție, pentru ca la sfârșitul anului 2004, prin Legea nr.508/2004 să fie înființată Direcția de Investigare a Infraționilor de Criminalitate Organizată și Terorism (D.I.I.C.O.T) prin reorganizarea Secției de combatere a criminalității organizate și antidrog, **ca structură specializată a Ministerului Public** pentru combaterea unui fenomen grav, reprezentat de crima organizată cu toate componentele acesteia (trafic de droguri, trafic de persoane ori de migranți, criminalitatea informatică, cantonate în zona activității de judiciar, infrațiuni de violență, macro-criminalitate economico-financiară, infrațiuni contra securității statului), precum și pentru prevenirea și investigarea actelor (infraționilor) de terorism, așa cum acestea sunt definite de lege.

Așa cum a fost gândită structura DIICOT, cu funcționalitate la nivel central și teritorial, aceasta a asigurat pe durata celor 14 ani de funcționare un punct de rezistență și atac la adresa activității desfășurate de grupurile de crimă organizată locale, naționale și transnaționale.

Modificările legislative din luna noiembrie 2016, generate de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.78/2016¹, precum și cele organizatorice derivate din intrarea în vigoare a noului regulament de organizare și funcționare a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism² au constituit noul cadru normativ special sub care s-a desfășurat în intervalul 2017 – noiembrie 2018 activitatea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Cele trei componente³ vizate de modificările menționate au urmărit adaptarea structurii specializate în combaterea criminalității organizate și a terorismului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la nevoile curente de răspuns la amenințările generate de activitatea grupărilor de crimă organizată la nivel național, dar și în context european și global.

Conform art.4 din O.U.G nr.78/2016 și art.4 din Regulamentul de organizare și funcționare Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este organizată la nivel central și teritorial, astfel:

- structura centrală – cu sediul în București;
- 14 servicii teritoriale;
- 26 de birouri teritoriale;

Potrivit art. 1 din OUG nr. 78/2016, DIICOT este structură cu personalitate juridică în cadrul PICCI, este specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României și este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru respectarea acesteia.

Conform art. 2 din aceeași OUG nr. 78/2016, așa cum a fost modificat prin Legea nr.120/2018 privind aprobarea OUG nr.78/2016, DIICOT are următoarele atribuții:

- efectuează urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute în competența sa;
- conduce, supraveghează și controlează actele de cercetare penală efectuate din dispoziția procurorului de către ofițerii și agenții de poliție judiciară organizați în structurile specializate în combaterea criminalității organizate, la nivel central și teritorial, aflați în coordonarea DIICOT ori

¹ Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 din 16 noiembrie 2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial nr. 938 din 22 noiembrie 2016, aflată în dezbateri la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări din senatul României (LS5/2017).

² Ordinul ministrului justiției nr.4682/C/2016 din 21 decembrie 2016, publicat în Monitorul Oficial nr.1060 din 29 decembrie 2016 prin care a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism; Ordinele procurorului șef direcție nr.413/2016, nr.414/2016 și nr.416/2016.

³ a) management, întărirea și eficientizarea funcției de conducere;
b) organizarea internă și funcționarea direcției raportat la noile necesități de investigare și analiză a fenomenului infracțional reprezentat de criminalitatea organizată;

c) urmărirea penală, întărirea eficacității acesteia prin întărirea capacității de efectuare a investigațiilor financiare și prin completarea personalului direcției cu lucrători de poliție judiciară.

detașați în cadrul direcției, precum și de către ofițerii sau agenții de poliție judiciară care au primit avizul din partea procurorului șef al DIICOT;

- sesizează instanțele judecătorești pentru luarea măsurilor prevăzute de lege, pentru judecarea cauzelor și exercită căile de atac conform legii în cauzele privind infracțiunile date în competența DIICOT;
- participă la ședințele de judecată, cu excepția fazei de executare a pedepsei, în cauzele pentru care procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au sesizat instanțele de judecată ori au exercitat căile de atac ori în alte situații în care participarea procurorului este obligatorie în raport cu infracțiunile date de prezenta ordonanță de urgență în competența direcției;
- conduce, supraveghează și controlează activitățile de ordin tehnic în cadrul urmăririi penale, efectuate de specialiștii în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, din dispoziția procurorilor direcției;
- studiază cauzele care generează săvârșirea infracțiunilor de criminalitate organizată, trafic de droguri, criminalitate informatică și terorism ori altor infracțiuni date în competența direcției și a condițiilor care le favorizează și elaborează propuneri în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale în acest domeniu;
- constituie și actualizează baza de date vizând infracțiunile ce sunt date în competența DIICOT;
- solicită și acordă asistență judiciară internațională în cauzele care privesc infracțiuni date în competența direcției;
- exercită alte atribuții prevăzute de Codul de procedură penală și de legile speciale.

Structura centrală a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism are în componere, începând cu data de 29 decembrie 2016⁴, secții alcătuite din servicii specializate în combaterea principalelor categorii de infracțiuni din sfera criminalității organizate, servicii și birouri, după cum urmează:

a) Secția de combatere a criminalității organizate:

- Serviciul de combatere a criminalității organizate;
- Serviciul de combatere a criminalității economico-financiare;

b) Secția de combatere a traficului de droguri:

- Serviciul de combatere a traficului intern de droguri;
- Serviciul de combatere a traficului transfrontalier de droguri;

⁴ Ordinul nr. 414/2016 al procurorului șef al DIICOT.

c) **Secția de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice:**

- Serviciul de combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra securității naționale;
- Serviciul de combatere a criminalității informatice;

d) Serviciul judiciar;

e) Serviciul de cooperare, reprezentare și asistență judiciară internațională;

f) Serviciul de resurse umane;

g) Serviciul de informații clasificate;

h) Biroul de informare și relații publice;

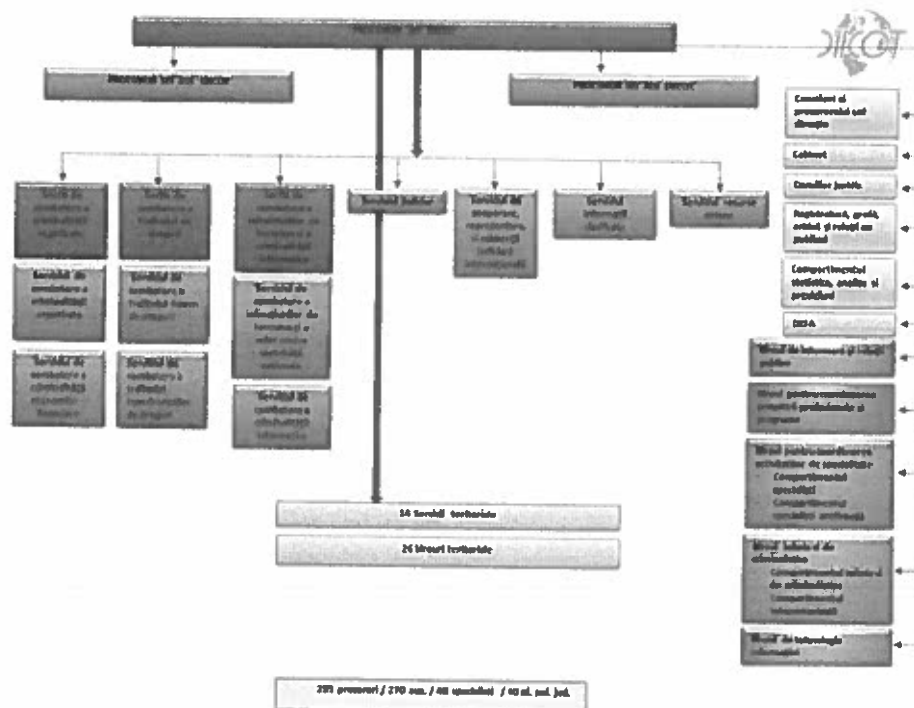
i) Biroul tehnic și de criminalistică;

j) Biroul pentru coordonarea activităților de specialitate;

k) Biroul de tehnologia informației;

l) Biroul de pregătire profesională și programe;

m) Departamentul economico-financiar și administrativ.

La data de 10 iunie 2018 a intrat în vigoare Legea nr.120/2018 privind aprobarea OUG nr.78/2016 care a suplimentat numărul ofițerilor și agenților de poliție judiciară care funcționează în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism de la 40 la 290, posturi ce urmează să fie ocupate eșalonat în decursul următorilor 5 ani, prin alocarea a câte 50 de posturi pe an.

2. Secția de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice.

Este cea de-a treia secție care funcționează în cadrul structurii centrale a DIICOT în urma reorganizării și comasării Serviciului de prevenire și combatere a terorismului și a infracțiunilor contra securității naționale cu Serviciul de prevenire și combatere a criminalității informatice.

Potrivit art.8 alin.1 și art.37 alin.1 din Ordinul MJ nr. 4682/C/2016 din 21 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, secțiile organizate în cadrul DIICOT sunt conduse de un procuror-șef secție, ajutat de un procuror-șef adjunct secție, și are în structură două servicii conduse de procurori-șefi serviciu.

Secția de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice efectuează urmărirea penală în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, așa cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr.120/2018, în cazul unor infracțiuni prevăzute în Codul penal precum și în alte legi speciale.

Potrivit art.38 din Regulament, procurorii din cadrul serviciului de combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra securității naționale din cadrul Secției de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice efectuează urmărirea penală în cauze privind:

a) infracțiunile prevăzute la **art. 345 Cod penal** (nerespectarea regimului materialelor nucleare și al altor materii radioactive), **art.346 Cod penal** (nerespectarea regimului materiilor explozive), **art.346¹ Cod penal** (nerespectarea regimului precursorilor de explozivi restricționați), **art.347 Cod penal** (tentativa la săvârșirea infracțiunilor prev.de art.345 și art.346 Cod penal) și **art.359 Cod penal** (traficul de produse sau substanțe toxice), *dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat, în sensul art. 367 alin. (6) din Codul penal;*

b) următoarele infracțiuni, indiferent dacă acestea au fost săvârșite sau nu în condițiile grupului infracțional organizat prevăzut de art. 367 alin. (6) din Codul penal:

- infracțiunile contra securității naționale prevăzute în Codul penal (**art.394 Cod penal** – trădarea; **art.395 Cod penal** – trădarea prin transmiterea de informații secrete de stat; **art.396 Cod penal** – trădarea prin ajutarea inamicului; **art.397 Cod penal** – acțiuni împotriva ordinii constituționale; **art.398 Cod penal** – înalta trădare; **art.399 Cod penal** – acțiunile ostile statului; **art.400 Cod penal** – spionajul; **art.401 Cod penal** – atentatul care pune în pericol securitatea națională; **art.402 Cod penal** – atentatul contra unei colectivități; **art.403 Cod penal** – actele de diversiune; **art.404 Cod penal** – comunicarea de informații false; **art.405 Cod penal** – propaganda de război; **art.406 Cod**

penal – compromiterea unor interese de stat; *art.407 Cod penal* – divulgarea secretului care periclitează securitatea națională; *art.408 Cod penal* – infracțiuni contra persoanelor care se bucură de protecție internațională; *art.409 Cod penal* – constituirea de structuri informative ilegale; *art.410 Cod penal* – nedeunțarea unor infracțiuni contra securității naționale;

- infracțiunile prevăzute de *Legea nr. 51/1991* privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare;

- infracțiunile prevăzute în *Legea nr. 535/2004* privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare;

- infracțiunile prevăzute în *Legea nr. 111/1996* privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- infracțiunile prevăzute de *art. 303 din Codul penal* (divulgarea informațiilor secrete de stat) și *art. 309* (consecințe deosebit de grave) cu referire la *art. 303 din Codul penal*;

c) infracțiunea prevăzută la *art. 367 din Codul penal*, dacă în scopul grupului infracțional intră vreuna dintre infracțiunile prevăzute la lit. a) și b);

d) infracțiunile prevăzute în *Legea nr. 656/2002*, republicată, cu modificările ulterioare, dacă banii, bunurile sau valorile care au făcut obiectul spălării banilor provin din săvârșirea infracțiunilor date în competența serviciului;

e) infracțiunile care au legătură, potrivit *art. 43 din Codul de procedura penală*, cu cele prevăzute la lit. a) - d).

Procurorii din cadrul serviciului realizează orice alte activități dispuse de conducerea secției sau a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în condițiile legii.

Procurorul-șef al Serviciului de combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra securității naționale este corespondent național al Eurojust pentru probleme de terorism și exercită atribuțiile prevăzute în Decizia Consiliului 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, versiunea consolidată, și în Decizia Consiliului 2005/671/JAI din 20 septembrie 2005 privind schimbul de informații și cooperarea referitoare la infracțiunile de terorism.

La nivelul structurii centrale, personal îndeplinesc atât atributele calității de expert permanent desemnat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (PÎCCJ) în cadrul grupurilor de lucru constituite la nivelul Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului (SNPCT) în baza *art.13 alin.2 din Legea nr.535/2004*, cât și pe cele ale reprezentantului permanent al PÎCCJ în cadrul Centrului de coordonare operativă antiteroristă (CCOA), desemnat în baza *art.14 alin.2 din Legea nr.535/2004*.

Potrivit art.39 din Regulament, procurorii din cadrul serviciului de combatere a criminalității informatice efectuează urmărirea penală în cauze privind:

a) următoarele infracțiuni, dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat, în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal:

- infracțiunile prevăzute la art. **249 Cod penal** (frauda informatică), **art.250 Cod penal** (efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos), **art.251 Cod penal** (acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos), **art. 252 Cod penal** (tentativa) cu referire la art. 249 - 251, **art. 311 alin. (2) și (3) Cod penal** (falsificarea de instrumente de plată electronică), **art. 313 Cod penal** (punerea în circulație de valori falsificate) dacă valorile falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 311 alin. (2), **art. 314 alin. (2) și (3) Cod penal** (deținerea de instrumente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronice), **art. 316 Cod penal** (falsificarea de valori străine), dacă valorile străine falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 311 alin.2, **art. 325 Cod penal** (falsul informatic), **art. 360 Cod penal** (accesul ilegal la un sistem informatic), **art. 366 Cod penal** (tentativa) cu referire la art. 360 din Codul penal (accesul ilegal la un sistem informatic);

- infracțiunile prevăzute la art. 249 - 251, art. 252 cu referire la art. 249 - 251 din Codul penal, dacă acestea au produs **consecințe deosebit de grave**, precum și dacă în cauză, indiferent de numărul acestor infracțiuni săvârșite în concurs, prin însumarea prejudiciilor produse, au rezultat consecințe deosebit de grave, în înțelesul art. 183 din Codul penal (pagubă materială mai mare de 2.000.000 lei);

b) infracțiunile prevăzute la art. **361 Cod penal** (interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice), **art.362 Cod penal** (alterarea integrității datelor informatice), **art.363 Cod penal** (perturbarea funcționării sistemelor informatice), **art.364 Cod penal** (transferul neautorizat de date informatice), **art. 365 Cod penal** (operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice), **art. 366 Cod penal** (tentativa) cu referire la art. 361 - 365, **art. 374 Codul penal** (pornografia infantilă), indiferent dacă acestea au fost săvârșite sau nu în condițiile grupului infracțional organizat prevăzut de art. 367 alin. (6) din Codul penal;

c) infracțiunea prevăzută la **art. 367 din Codul penal**, dacă în scopul grupului infracțional intră vreuna dintre infracțiunile prevăzute la lit. a) sau b);

d) infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de **Legea nr. 656/2002** pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, dacă banii, bunurile și valorile care au făcut obiectul spălării banilor provin din săvârșirea infracțiunilor date în competența serviciului;

e) infracțiunile care au legătură, potrivit art. 43 din Codul de procedură penală, cu cele prevăzute la lit. a) - d).

Procurorii din cadrul serviciului realizează orice alte activități dispuse de conducerea secției sau a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în condițiile legii.

Serviciul constituie un punct de contact disponibil permanent pentru asigurarea cooperării internaționale imediate și permanente, iar în exercitarea acestei atribuții:

a) acordă *asistență de specialitate* și oferă date despre legislația română în materie punctelor de contact similare din alte state;

b) dispune *conservarea* imediată a datelor și ridicarea obiectelor care conțin datele informatice sau datele referitoare la traficul informațional solicitate de o autoritate străină competentă;

c) *execută* sau *facilitează* executarea, potrivit legii, a comisiilor rogatorii (mandatul european de anchetă) solicitate în cauze privind combaterea criminalității informatice, cooperând cu autoritățile române competente.

Procurorul-șef al Serviciului de combatere a criminalității informatice este corespondent național al Eurojust și face parte din Sistemul național de coordonare Eurojust.

II. Analiza datelor statistice/aprecieri/tendențe.

INFRAȚIUNILE DE TERORISM ȘI CONTRA SECURITĂȚII NAȚIONALE

În cursul anului 2017, la nivel național, din cele 190 de cauze de soluționat, din care 87 cauze nou înregistrate în perioada de referință, a fost soluționat un număr de 81 cauze față de 36 cauze soluționate în 2016, din cele 141 cauze de soluționat din care 93 cauze nou înregistrate în 2016. Cifrele arătate reprezintă o creștere cu 34,75% a cauzelor de soluționat, o scădere cu 6,45% a cauzelor nou înregistrate și o creștere cu 125% a cauzelor soluționate.

Dintre acestea, în cursul anului 2017 au fost soluționate prin rechizitoriu și acorduri de recunoaștere a vinovăției un număr de 13 cauze cu 20 inculpați, dintre care 4 inculpați arestați preventiv.

APRECIERI ASUPRA URMĂRIRII PENALE/TENDINȚE

Situația operativă pe profil antiterorist la nivel național s-a aflat în tot cursul anului 2017 în corelație cu evoluțiile din spații externe, predominant cu atacurile teroriste din Europa și crizele de securitate din MENA și Af-Pak.

Propaganda *Daesh* a continuat să constituie principalul motor al declanșării și alimentării procesului de radicalizare, fiind însă dublată de ideologia extremistă promovată și de alte organizații teroriste.

Data fiind accesibilitatea ridicată, viteza crescută a comunicării și posibilitatea anonimizării, Internetul a continuat să constituie mediul predilect pentru accesarea, diseminarea și crearea de conținuturi radicale.

Actorii singurari reprezintă o resursă importantă a grupărilor teroriste iar utilizarea unor metode de atac accesibile și nesofisticate (autovehicule, arme albe, dispozitive explozive improvizate rudimentar) face ca aceste situații să fie dificil de identificat și contracarat de către autorități.

Ponderea țintelor a aparținut categoriei soft: evenimente și adunări publice, transport public, zone frecventate de turiști.

România nu s-a confruntat pe parcursul anului 2017 cu o amenințare teroristă concretă și consistentă.

Reflectând asupra situației de la nivel european, radicalizarea islamică din România reprezintă în acest moment unul dintre riscurile majore; deși nu are dimensiunile unui fenomen, în ultimii ani a cunoscut o amplificare, în principal în rândul rezidenților proveniți din spații cu problematică teroristă activă, precum și al cetățenilor români convertiți la islam.

În cazul rezidenților, sursele de radicalizare sunt preponderent externe și reflectă problematici cronicizate în ultimii ani în arealul de conflict siriano-irakian, AF-Pak și Magreb.

Jihadismul și legitimarea violenței religioase se bazează pe interpretările fundamentaliste ale Coranului (cuvântul lui Dumnezeu) și Sunna (tradițiile profetului Muhammad), pe *ijtihad-ul* (efortul depus pentru găsirea soluțiilor la problemele juridice și de organizare ale islamului) realizat de *mujtahizi* (persoane chemate a realiza ijtihad-ul), și mai puțin pe acuratețea textelor clasice ale scrierilor.

În cazuri particulare, edictele imamilor devin adevărate surse de inspirație pentru promovarea violenței pe baze religioase îndreptată împotriva lumii noi, modernității și libertății prezentate exclusiv prin raportare la excesele și perversitatea omului într-o simbolică particulară pe care o generalizează în mod interesat.

Numărul românilor convertiți radicalizați se află în creștere în ultimii doi ani, însă, manifestările se mențin, în general, la nivel verbal-atitudinal. În numeroase cazuri radicalizarea se suprapune peste unele probleme de ordin social (statut financiar precar, lipsa unui loc de muncă), juridic (sunt sau au fost încarcerați) sau psihic (instabilitate, nivel intelectual scăzut ori chiar afecțiuni atestate medical) și în absența unei culturi religioase.

Situațiile de radicalizare care implică adolescenți, deși puțin numeroase, atrag atenția asupra puterii de contaminare a ideologiilor de tip extremist care justifică și îndeamnă la violență, dar și asupra necesității de adaptare a mecanismelor legislative și instituționale de intervenție.

Analiza legăturii existente între radicalizarea islamică și violență este cu atât mai necesară cu cât, dincolo de numărul substanțial de cazuri care permit abordarea subiectului prin prisma unei statistici relevante, în Islam regăsim astăzi toate acele ingrediente necesare definirii parcursului de radicalizare, fapt ce permite observarea acelor modele comportamentale care pot duce în cele din urmă la justificarea utilizării violenței, la acceptarea terorii ca instrument și a sacrificiului de sine prin metode suicidale ca deziderat.

Caracterul imprevizibil al deciziilor individuale de a transpune convingeri de tip jihadist în acțiuni teroriste și efectul stimulat al vizibilității accentuate a situațiilor în care adepții ai curenților islamice radicale s-au implicat în atentate teroriste sporesc dificultățile de prevenire și contracarare.

În acest context, cultura de securitate la nivelul decizionalilor dar și implicarea populației sunt esențiale pentru depistarea precoce a semnalelor de radicalizare.

Structural, procesul de radicalizare islamistă presupune parcurgerea evolutivă a patru etape:

Etapa I^a: *Introducerea sau pre-radicalizarea* – este etapa în care indivizii al căror istoric/experiență de viață (origini, religie, educație, traume, frustrări personale, etc) se pliază pe premisele radicalizării, iau contact cu ideologia extremistă, cu literatura aferentă, cu modelul de abordare, și se lansează în căutarea unui grup, organizații, ideologii sau cauze cu care să se identifice.

Etapa a II^a: *Imersiunea sau auto-identificarea* - presupune asumarea de către individ a gândirii extremiste și solidificarea tipului de gândire extremistă concomitent cu distanțarea de fosta lor identitate (fapt ce ar corespunde nivelului apariției contradicțiilor între opțiunile persoanei și societatea căreia îi aparține, semenii săi).

Etapa a III^a: *Îndoctrinarea/Frustrarea* - manifestarea insatisfacției pentru lipsa de acțiune a celor cu care împarte aceeași credință radicală și dorință de a schimba lucrurile – individul își întărește treptat credința și acceptă ideea că trebuie să acționeze violent împotriva dușmanilor, să se implice într-un "*război sfânt împotriva necredincioșilor*". În Europa, în majoritatea cazurilor, "*dușmanii*" radicalizatului islamist sunt populația non-musulmană/civilă (considerată necredincioasă și invadatoare a teritoriilor musulmane), autoritățile respectivelor state, valorile democratice și/sau capitaliste.

Etapa a IV^a: Jihadizarea - este etapa acțiunii, stadiul în care persoanele radicalizate percep implicarea în acțiuni teroriste nu doar ca pe o posibilitate, ci ca pe o datorie. Executarea unui atac devine pentru aceste persoane un scop primordial, pentru care merită făcut orice sacrificiu. Este stadiul în care aceste persoane nu mai pot fi determinate, aproape sub nicio formă, să renunțe la hotărârile luate.

Pe de altă parte, în concordanță cu accentuarea amenințării teroriste la nivel european, în ultimii ani, la nivelul autorităților competente din țara noastră au fost calibrate adecvat demersurile interne, urmărind anticiparea, cunoașterea și reducerea factorilor de risc și vulnerabilităților care ar putea accentua nivelul de amenințare teroristă.

Colaborarea aplicată și coerentă cu Serviciul Român de Informații în calitate de autoritate națională în domeniul prevenirii și combaterii terorismului și eforturile instituționale conjugate în cadrul Sistemului Național de Prevenire și Combateră a Terorismului au asigurat și în anul 2017 marja de acțiune anticipativ-preventivă.

În actualul context de securitate, demersul de actualizare a Legii nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului trebuie finalizat, absența unui instrument legislativ flexibil, modern și adaptat noilor realități în materia prevenirii și combaterii terorismului începând să producă deja efecte, la nivel de vulnerabilități create stării de securitate națională, greu de surmontat într-o perspectivă de timp deloc îndepărtată.

CRIMINALITATEA INFORMATICĂ

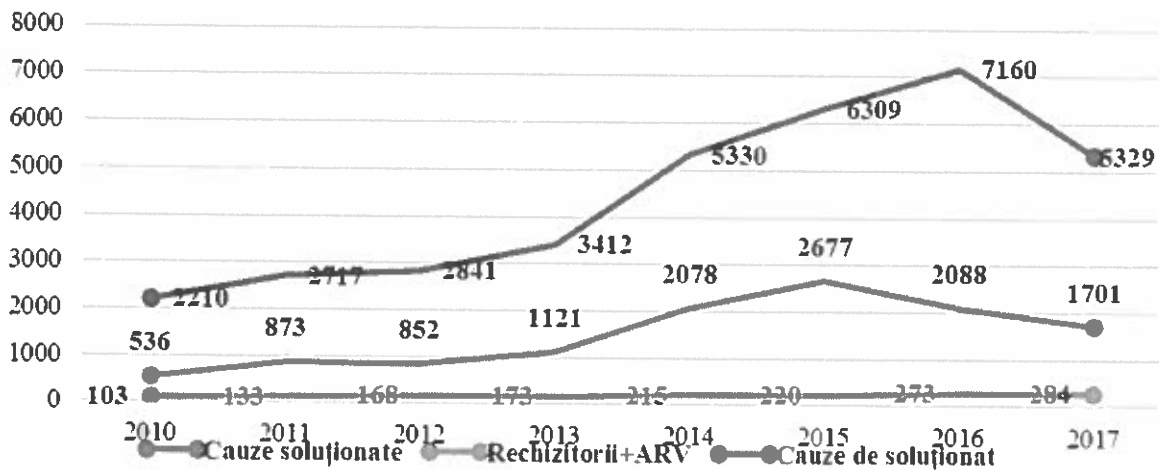
În cursul anului 2017, la nivel național, din cele **5.329** de cauze de soluționat, din care **1.294** cauze nou înregistrate⁵ în perioada de referință, a fost soluționat un număr de **1.701** de cauze față de **2.088** cauze soluționate în 2016, din cele **7.160** cauze de soluționat, din care **4.067** nou înregistrate în 2016. Cifrele arătate reprezintă o scădere cu **25,57%** a cauzelor de soluționat, cu **68,18%** a cauzelor nou intrate și o scădere cu **18,53%** a cauzelor soluționate.

Dintre acestea au fost soluționate prin rechizitoriu și acorduri de recunoaștere a vinovăției un număr de **284** cauze (210+74) față de **273** cauze (237+36) în anul 2016 (creștere cu **4,03%**), cu **418** inculpați trimiși în judecată, față de **380** inculpați trimiși în judecată în 2016 (creștere cu **10%**)

⁵ Prin OUG nr.78/2016 a fost modificată competența Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism cu privire la unele infracțiuni informatice considerate a nu avea consecințe grave, context în care numărul cauzelor nou intrat a scăzut.

dintre care 104 inculpați arestați preventiv trimiși în judecată față de 100 inculpați arestați preventiv în anul 2016 (creștere cu 4%).

Situația comparativă 2010-2017

APRECIERI ASUPRA URMĂRIRII PENALE/TENDINȚE

Creșterea constantă a numărului inculpaților trimiși în judecată denotă focalizarea eforturilor către investigarea infracțiunilor de gravitate deosebită sau comise în cadrul unor grupuri infracționale organizate.

Au fost investigate atât grupuri cu activitate transfrontalieră, cât și grupuri ce au urmărit desfășurarea activității infracționale strict pe teritoriul României. Ca o consecință, grupurile investigate au avut în componență atât cetățeni români, cât și cetățeni străini, în cel din urmă caz cu predilecție din Republica Moldova.

S-a înregistrat și o tendință de reducere a duratei urmăririi penale în cazul investigării grupurilor infracționale organizate, majoritare fiind dosarele soluționate în cel mult un an de la data sesizării. Astfel, s-a remarcat o reacție mai rapidă a organelor judiciare în combaterea acestor forme de criminalitate și o concentrare a muncii între momentul acțiunii și cel al trimiterii în judecată.

Progresele constante în cooperarea cu sectorul privat au influențat în mod pozitiv documentarea organelor judiciare privind tendințele în domeniul criminalității informatice și, totodată, au eficientizat investigația penală.

În ce privește tendințele de manifestare a formelor de criminalitate informatică, acestea sunt similare cu cele înregistrate la nivel internațional, expuse de altfel și în raportul IOCTA (Internet Organised Crime Threat Assessment) 2017⁶.

Atacurile **ransomware** au eclipsat alte forme ale criminalității informatice, în special prin formele auto-propagatoare, **ransomworms** (WannaCry, Petya). Acestea nu sunt direcționate către un anumit profil al victimelor, aria de răspândire a țintelor necunoscând limitări. În plus, beneficiile obținute prin acest tip de atacuri au o valoare ridicată iar uneori prejudiciile produse victimelor, exceptându-le pe cele de ordin pecuniar, sunt extrem de grave.

Este de remarcat că, la finele anului 2017, s-a înregistrat și prima investigație în care au fost identificați autorii propagării unui atac tip ransomware (CTB Locker), rezultat al cooperării autorităților române cu cele din Olanda, Statele Unite ale Americii și Marea Britanie⁷.

Odată cu atacurile cibernetice, tehnicile de inginerie socială au devenit o tactică esențială pentru comiterea fraudelor. Amenințările de tip **man-in-the-browser** sau **man-in-the-middle** sunt folosite tot mai mult pentru obținerea de beneficii pecuniare importante, acestea vizând deturnarea directă a destinației unor transferuri de bani sau interpunerea în comunicările între comercianți și determinarea efectuării unor transferuri de bani către alte conturi bancare. Instrumentele și tehnicile similare folosite, precum și schimbul de informații între persoanele implicate în comiterea unor astfel de fapte, fac dificilă uneori atribuirea activității infracționale.

Au evoluat și formele de **abuz asupra dispozitivelor, serviciilor și sistemelor automate, IoT** (rețele de obiecte interconectate), înregistrându-se și primul atac masiv produs de o aplicație malițioasă dedicată (Mirai), care a transformat echipamentele respective în sisteme controlate de la distanță, parte a unor rețele de tip botnet.

De altfel, **controlarea rețelelor de tip botnet** și folosirea acestora ca arme ale unor atacuri informatice nu numai că reprezintă unul dintre pericolele emergente ci constituie una dintre cele mai mari provocări din perspectiva investigării și încercării de destructurare.

Componenta online este tot mai pregnantă și în ce privește comerțul ilicit, piețele dezvoltate în **Darknet** intersectând și favorizând toate zonele de criminalitate.

Criptomonedă (în special Bitcoin, Ethereum, Monero) este din ce în ce mai exploatată de către infractorii cibernetici, constituind în prezent principala modalitate de plată folosită pentru operațiunile piețelor dezvoltate în Darknet și, în aceeași măsură, fiind folosită pentru încasarea răscumpărării în cazurile atacurilor de tip ransomware. Totodată, compromiterea unor sisteme informatice și **utilizarea ilicită a puterii de procesare pentru minarea de criptomonede** se înscrie în direcțiile de evoluție a criminalității informatice.

⁶ <https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/internet-organised-crime-threat-assessment-iocta-2017>

⁷ <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/five-arrested-for-spreading-ransomware-throughout-europe-and-us>

Numărul grupurilor infracționale specializate în atacuri directe și complexe asupra ATM-urilor sau sistemelor bancare este de asemenea în creștere, prejudiciile înregistrate fiind din ce în ce mai importante.

Noua tendință în ce privește echipamentele de copiere a datelor inscripționate pe banda magnetică a cardurilor bancare, **deep insert skimming**, a afectat și România.

Deși **materialele de exploatare sexuală a copiilor** sunt încă produse de către infractori, se înregistrează o creștere a volumului materialelor auto-generate, de cele mai multe ori rezultând din acțiuni de constrângere sau șantaj. Anul 2017 a adus și soluționarea unuia dintre cele mai mediatizate cazuri de șantaj urmat de sinuciderea victimei, finalizat prin eforturile concertate ale autorităților judiciare din România și Irlanda de Nord⁸.

Amploarea fenomenului „Balena Albastră” nu a ocolit nici România, fiind înregistrate cauze privind implicarea unor persoane în jocul respectiv fie în calitate de jucători, fie în calitate de administratori.

Pe fondul obținerii facile a unor câștiguri importante, se remarcă propagarea aplicațiilor care oferă servicii de tip **livestreaming** și implicarea minorilor, de vârste tot mai fragede, în astfel de activități.

În condițiile evoluției constante a tehnicii dar și a apetenței tot mai ridicate pentru consumul de tehnologie, se poate afirma că fiecare an stabilește standarde tot mai înalte în ceea ce privește criminalitatea informatică, determinând, în consecință, o exigență tot mai ridicată în investigarea acestei forme de criminalitate.

Capitolul al III-lea.

ACTIVITATEA MANAGERIALĂ ÎN CADRUL SECȚIEI DE COMBATERE A INFRAȚIUNILOR DE TERORISM ȘI A CRIMINALITĂȚII INFORMATICE

1. Aspecte generale.

Potrivit dispozițiilor art.4 alin.3 din OUG nr.78/2016 și art.8 alin.1 din Regulament, managementul secțiilor organizate la nivelul DIICOT este asigurat de un procuror șef secție ajutat de un procuror șef adjunct secție.

⁸ <https://www.theguardian.com/uk-news/2017/aug/29/blackmailer-plot-led-to-suicide-17-year-old-jailed-romania>

2. Funcția de procuror șef al Secției de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice.

A. Atribuții legale:

Atribuțiile procurorului șef al Secției de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice din cadrul DIICOT sunt date de prevederile OUG nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea DIICOT, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și enumerate în textul art.26 din Regulamentul de organizare și funcționare al DIICOT (aprobat prin Ordinul nr. 4.682/2016 al Ministrului Justiției), după cum urmează:

- a) organizează, conduc, controlează și răspund de activitatea întregului personal din cadrul secției, stabilesc atribuțiile personalului din subordine, precum și măsurile și termenele de realizare a activităților, luând sau, după caz, propunând procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism măsurile care se impun;
- b) stabilesc atribuțiile manageriale delegate procurorului-șef adjunct secției;
- c) urmăresc și repartizează cauzele și alte lucrări pe criterii obiective, potrivit legii;
- d) examinează temeinicia și legalitatea măsurilor procesuale luate și ale soluțiilor dispuse de procurorii din cadrul secției, de procurorii-șefi ai serviciilor teritoriale, de procurorii-șefi ai birourilor teritoriale ori alți procurori, după caz, dacă nu există o funcție de procuror ierarhic superior corespunzătoare în statul de funcții sau acesta nu își poate exercita atribuțiile;
- e) verifică legalitatea și temeinicia rechizitoriilor întocmite de procurorii din cadrul secției, de procurorii-șefi ai serviciilor teritoriale, de procurorii-șefi ai birourilor teritoriale ori alți procurori, după caz, dacă nu există o funcție de procuror ierarhic superior corespunzătoare în statul de funcții sau acesta nu își poate exercita atribuțiile;
- f) analizează legalitatea și temeinicia măsurilor preventive luate de procurorii din cadrul secției, de procurorii-șefi ai serviciilor teritoriale, de procurorii-șefi ai birourilor teritoriale ori alți procurori, după caz, dacă nu există o funcție de procuror ierarhic superior corespunzătoare în statul de funcții sau acesta nu își poate exercita atribuțiile, precum și a propunerilor adresate instanțelor de judecată pentru luarea unor astfel de măsuri în cauze în care ulterior s-au adoptat soluții de netrimitere în judecată;
- g) exercită în mod corespunzător și alte atribuții prevăzute în Codul de procedură penală pentru procurorul ierarhic superior în raport cu actele emise de procurorii din cadrul secției sau de procurorii-șefi ai serviciilor teritoriale ori alți procurori, după caz, dacă nu există o funcție de procuror ierarhic superior corespunzătoare în statul de funcții sau acesta nu își poate exercita atribuțiile;

- h) coordonează și îndrumă activitatea procurorilor din cadrul secției, precum și a celor din cadrul structurii teritoriale;
- i) efectuează periodic analiza activității secției și fac propuneri pentru îmbunătățirea acesteia;
- j) efectuează personal urmărirea penală în dosare complexe de competența secției, atunci când consideră necesar și există dispoziția conducerii direcției;
- k) țin legătura cu organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor în vederea preluării datelor și informațiilor privind săvârșirea unor infracțiuni de competența secției;
- l) pun la dispoziție serviciilor, birourilor și compartimentelor de specialitate date pentru elaborarea studiilor referitoare la cauzele care generează criminalitatea organizată, propunând măsuri de perfecționare a legislației în acest domeniu;
- m) întocmesc fișele de apreciere/evaluare anuală și acordă calificativele personalului din subordine, potrivit legii;
- n) exercită orice alte atribuții prevăzute de legi, regulamente și ordine sau stabilite din dispoziția procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în condițiile legii.

B. Obiective în legătură cu mandatul:

Raportat la funcția pentru care candidez, cea de procuror șef al Secției de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice, obiectivele pe care mi le-am propus urmăresc compatibilizarea viziunii personale de dezvoltare a capacității operaționale a colectivului de procurori ce își desfășoară activitatea în cadrul secției, cu cea dezvoltată de procurorul șef al Direcției de Combatere a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Prin Ordinul nr. 504/10.09.2018 al procurorului șef direcție, Secția de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice a intrat în coordonarea directă a acestuia.

La o schemă de personal conținând 15 funcții de procuror din care 3 vacante, 4 funcții de conducere din care 3 vacante, 5 funcții de grefier din care 2 funcții vacante, acoperite integral fiind doar cele trei funcții de grefier șef (1 grefier șef secție și 2 grefieri șef serviciu), ocuparea, într-o perspectivă de timp rezonabilă, a tuturor funcțiilor vacante din cadrul secției a devenit o prioritate managerială.

Deficiențe sistemice – funcționale - conceptuale:

1. Aparenta reglementare normativă a unui sistem național de intervenție aplicabil în situațiile de criză teroristă:

Astfel, cu toate că la momentul adoptării OUG nr.21/2004 - privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, în expunerea de motive s-a invocat: "Având în vedere proliferarea atentatelor teroriste pe plan internațional și îndeosebi a celor îndreptate împotriva intereselor statelor membre ale NATO, în special cele provocate simultan, cu efecte dramatice asupra vieții și sănătății unui număr din ce în ce mai mare de persoane, așa cum au fost cele din Turcia, Rusia și seria de atentate teroriste din data de 11 martie 2004 din Spania, soldate cu aproximativ 200 de morți și 1.500 de răniți", tipurile de risc asociate mecanismului de intervenție reglementat prin respectivul act normativ au fost circumscrise "cazurilor de forță majoră determinate de incendii, cutremure, inundații, accidente, explozii, avarii, alunecări sau prăbușiri de teren, îmbolnăviri în masă, prăbușiri ale unor construcții, instalații ori amenajări, eșuarea sau scufundarea unor nave, căderi de obiecte din atmosferă ori din cosmos, tornade, avalanșe, eșecul serviciilor de utilități publice și alte calamități naturale, sinistre grave sau evenimente publice de amploare determinate ori favorizate de factori de risc specifici; grevele nu pot fi considerate tipuri de risc în condițiile prezentei ordonanțe de urgență", factorii de risc fiind la rândul lor definiți ca "fenomen, proces sau complex de împrejurări congruente, în același timp și spațiu, care pot determina sau favoriza producerea unor tipuri de risc".

Potrivit art. 1351 alin.2 Cod civil, forța majoră este definită ca fiind "orice eveniment extern, imprevizibil, absolut invincibil și inevitabil", ceea ce exclude posibilitatea aplicării mecanismului de intervenție reglementat de OUG nr.21/2004 în situațiile de criză teroristă.

În conformitate cu prevederile art.4 alin.1 pct.18 din Legea nr.535/2004 – privind prevenirea și combaterea terorismului, prin *criză teroristă* se înțelege acea situație de fapt creată anterior sau în urma săvârșirii unui atac terorist, prin care:

- a) sunt întrerupte sau afectate grav o serie de activități economice, sociale, politice sau de altă natură;
- b) sunt puși în pericol factori umani, specifici și nespecifici, sau factori materiali importanți;
- c) siguranța populației sau a unei colectivități este expusă la riscuri majore;
- d) este necesar a se acționa prin măsuri defensive ori ofensive pentru înlăturarea amenințărilor generate de situația de fapt creată;

La data de 3 august 2016 a fost adoptată HG nr.557/2016 – privind managementul

tipurilor de risc, prin care s-au reglementat:

- a) asigurarea, la nivel național, a managementului tipurilor de risc;
- b) condițiile de desemnare și competențele comandantului acțiunii și comandantului intervenției.

Utilizând termeni și expresii având înțelesul definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, se constată faptul că nici Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, republicată, cu modificările ulterioare, HG nr.557/2016 nu este aplicabilă în situațiile de criză teroristă.

Prin raportare la cele de mai sus, în absența unui mecanism legal reglementat care să asigure coerență, atribuții și responsabilități în sarcina autorităților și instituțiilor publice implicate în gestionarea și soluționarea unor situații de criză teroristă, a devenit acută necesitatea suplinirii acestui neajuns prin continuarea și definitivarea activității de stabilire a arhitecturii sistemului național de intervenție specializată post-incident terorist (instituții implicate, mijloace materiale și umane angrenate, atribuții și responsabilități, coordonare, etc) la finalizarea căruia se va elabora un document cadru ce va fi diseminat către instituțiile cu responsabilități în materie din cadrul SNPCT.

2. Necorelarea dispozițiilor art.86 din OUG nr.194/2002 – privind regimul străinilor în România și ale art. 44 din Legea nr.535/2004 – privind prevenirea și combaterea terorismului cu cele ale OUG nr.78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative:

Odată cu înființarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism prin Legea 508/2004, competența de investigare a infracțiunilor la adresa securității naționale și a celor de terorism a fost stabilită în favoarea acestei unități de parchet. Anterior datei de 23 noiembrie 2004, investigarea infracțiunilor la adresa securității naționale s-a aflat în competența Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel.

Adoptată la data de 27 decembrie 2002, OUG nr.194/2002 – privind regimul străinilor în România a prevăzut la art.83 (actualul art.86) faptul că, măsura declarării ca indezirabile a unei persoane, cetățean străin, care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol siguranța națională sau ordinea publică se dispune de către *procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București*, la propunerea Autorității pentru străini sau a altor instituții cu

competențe în domeniul ordinii publice și siguranței naționale care dețin date sau indicii temeinice în sensul celor de mai sus.

Modificările ulterioare aduse respectivului act normativ (art.86 măsura declarării ca indezirabilă a unei persoane, cetățean străin, se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București) nu au avut în vedere competența materială exclusivă a DIICOT în materia infracțiunilor la adresa securității naționale a României.

Totodată, potrivit art.44 din Legea nr.535/2004, "*împotriva cetățenilor străini sau apatrizilor despre care există date sau indicii temeinice că intenționează să desfășoare acte de terorism ori de favorizare a terorismului se dispune măsura de declarare ca persoană indezirabilă pentru România*", procedura urmată în acest caz fiind cea prevăzută de OUG nr.194/2002, fapt de natură a afecta gestionarea unitară de către DIICOT a întregului spectru de activități circumscrise zonei de prevenire și combatere a infracțiunilor de terorism și a celor îndreptate împotriva securității naționale.

3. Necorelarea dispozițiilor art.25 din Legea nr.535/2004 cu prevederile OUG nr.78/2016:

În conformitate cu dispozițiile art.25 din Legea nr.535/2004 – privind prevenirea și combaterea terorismului, "personalul instituțiilor financiar-bancare are obligația de a refuza efectuarea operațiunilor prevăzute la art.23 alin.1 și de a sesiza de îndată *Parchetul de pe lângă Curtea de Apel*".

În fapt, operațiunile prevăzute la art.23 alin.1 din Legea nr.535/2004 sunt susceptibile a întruni elementele constitutive ale infracțiunii de finanțare a terorismului, prev.de art.36 din Legea nr.535/2004, competența de investigare a acestei infracțiuni aparținând DIICOT și nu Parchetului de pe lângă Curtea de Apel.

4. Confuzie terminologică: "secret de stat" – Legea nr.182/2002 – privind protecția informațiilor clasificate (art.15 alin.1 lit.f) – H.G. 585/2002 - pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România (art.4 alin.2 și art.338 alin.1 lit.a) și Codul penal (art.303 și art.407):

Potrivit art.15 alin.1 lit.d) din Legea nr.182/2002 – privind protecția informațiilor clasificate, informațiile *secrete de stat* sunt informațiile care privesc securitatea națională, prin a căror divulgare *se poate prejudicia securitatea națională.*

Mai mult, în cadrul aceleiași categorii a informațiilor "*secret de stat*", Legea

nr.182/2002 califică diferit, de la un nivel de secretizare la altul, potențialul grad de afectare a securității naționale pe care divulgarea unor astfel de informații îl presupune, respectiv:

- informațiile **”strict secret de importanță deosebită”** – sunt susceptibile să producă prin divulgare *daune de o gravitate excepțională* securității naționale;
- informațiile **”strict secret”** – sunt susceptibile să producă prin divulgare *daune grave* securității naționale;
- informațiile **”secrete”** – sunt susceptibile să producă prin divulgare *daune* securității naționale.

Sintetizând reținem:

Capacitatea unei informații, de a putea *prejudicial/produce daune* securității naționale prin divulgare, conferă în mod concret faptei de divulgare atributul stării de *pericol* în care este pusă securitatea națională, din perspectiva *prejudicierii* sale, care este întotdeauna asociată cu o stare de *pericol* preexistentă, concomitentă și subsecventă momentului divulgării, în fapt cu o vulnerabilitate preexistentă și o vulnerabilizare concomitentă/subsecventă a securității naționale presupuse de perspectiva săvârșirii/săvârșirea unui act de divulgare.

Că este așa o dovedește și faptul că legea sancționează inclusiv actul deținerii în afara îndatoririlor de serviciu a unui document ce conține informații secrete de stat, dacă fapta *pune în pericol securitatea națională* (art.407 alin.2 Cod penal), caz în care aprecierea privind starea de pericol la adresa securității naționale vizează exclusiv perioada de timp anterioară momentului divulgării și se fundamentează prin raportare la perspectiva/posibilitatea producerii unui astfel de eveniment, fără a fi necesar ca acesta să se și fi produs efectiv.

Or, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.182/2002, informațiile clasificate **”secret de stat”** beneficiază de o *prezumție legală* în ceea ce privește evaluarea posibilității de *prejudiciere* a securității naționale prin divulgare, perspectivă din care, condiționarea regăsită în cuprinsul art.407 alin.1 și 2 din noul Cod penal, în sensul că actul divulgării ori deținerii în afara îndatoririlor de serviciu a unui document ce conține informații *secret de stat* să pună în *pericol* securitatea națională, se recomandă ca redundantă, așa cum se prefigurează a fi un exces de legiferare preluarea în noul Cod penal a unei reglementări asemănătoare celei regăsite în vechiul Cod penal (art.251 - divulgarea unor secrete privind interesele obștești), respectiv divulgarea informațiilor secrete de stat (art.303) ca infracțiune de serviciu prin săvârșirea căreia sunt afectate *interesele unei persoane juridice* dintre cele prevăzute la art.176 Cod penal.

Mai mult, potrivit art.15 lit.e) din Legea nr.182/2002, informațiile secrete de serviciu sunt acele informații a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat.

Nu în ultimul rând, potrivit art. 338 din HG nr.585/2002 - pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, constituie contravenție la normele privind protecția informațiilor clasificate, deținerea fără drept, sustragerea, divulgarea, alterarea sau distrugerea neautorizată a informațiilor secrete de stat.

5. *Lipsa normei de incriminare în cazul efectuării, fără drept, de operațiuni cu produse militare, altele decât "armele interzise" prevăzute în Anexa b) la Legea nr.295/2004 - privind regimul armelor și munițiilor ("produse militare" - armamente, muniții, rachete, bombe, torpile, mine, vehicule terestre, aeriene și maritime și alte produse, echipamente și sisteme proiectate și realizate pentru scopuri militare, componente, părți și accesorii ale acestora, precum software și tehnologia aferentă pentru realizarea acestora):*

Astfel, odată cu intrarea în vigoare a Noului Cod penal (Legea nr.286/2009 - 1 februarie 2014) dispozițiile art.30 din OUG nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare care prevedeau faptul că "Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență referitoare la operațiunile cu produse militare, precum și a celor privind sinceritatea declarațiilor, care constituie infracțiuni potrivit legii, se pedepsește conform prevederilor Codului penal", și cele ale art.302 Cod penal anterior potrivit cu care "Efectuarea, fără autorizație, a oricăror acte sau fapte care potrivit dispozițiilor legale sunt considerate operațiuni de import, export sau tranzit, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani", au fost abrogate.

Potrivit art.342 alin.1 și 5 Cod penal, constituie infracțiune actul deținerii, portului, confecționării, precum și efectuarea oricărei operațiuni privind circulația armelor letale și interzise, a munițiilor, mecanismelor sau dispozitivelor acestora, fără drept.

Or, categoria armelor letale și a armelor interzise este reglementată de dispozițiile Legii nr.295/2004 - privind regimul armelor și munițiilor și nu acoperă decât în mică măsură categoria produselor militare reglementată de OUG nr.158/1999.

Totodată, în conformitate cu dispozițiile art.271 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, "Introducerea în sau scoaterea din țară, fără drept, de arme, muniții, materiale explozibile, precursori de explozivi restricționați, droguri, precursori, materiale nucleare sau alte substanțe radioactive, substanțe toxice, deșeuri, reziduuri ori materiale chimice periculoase constituie infracțiunea de contrabandă calificată și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă legea penală nu prevede o pedeapsă mai mare".

În înțelesul dispozițiilor art.179 Cod penal sunt arme "instrumentele, dispozitivele sau

piesele declarate astfel prin dispozițiile legii”, or, singura lege care definește ”arma” este Legea nr.295/2004 – privind regimul armelor și munițiilor potrivit cu care, ”arma este orice obiect sau dispozitiv a cărui funcționare determină aruncarea unuia sau mai multor proiectile, substanțe explozive, aprinse sau luminoase, amestecuri incendiare ori împrăștierea de gaze nocive, iritante sau de neutralizare, în măsura în care se regăsește în una dintre categoriile prevăzute în anexă”.

6. Conceptualizarea insuficientă a ”Metodologiei de intervenție contra-teroristă” aprobată prin Hotărâre a CSAT;

7. Gestionarea neunitară a mecanismului de prevenire și combatere a terorismului la nivelul autorității naționale în materie prin existența în afara DGPCT a structurii care se ocupă de fenomenul extremist ce poate conduce la violență;

8. Necorelarea modificărilor succesive aduse Legii nr.111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare;

Anterior modificărilor aduse prin Legea nr.63/2018, art.2 alin.1 lit.c) din Legea nr.111/1996 avea următorul cuprins: ”Prevederile prezentei legi se aplică următoarelor activități și surse: (...) c) *producerea, amplasarea și construcția, furnizarea, închirierea, transferul, manipularea, deținerea, prelucrarea, utilizarea, tratarea, condiționarea, depozitarea intermediară sau definitivă, dezafectarea sau închiderea, transportul, tranzitul, importul, exportul și transferul intracomunitar al instalațiilor radiologice, materialelor radioactive și nucleare, inclusiv al deșeurilor radioactive”*.

În conformitate cu dispozițiile art 44 alin.1 lit.b din Legea 111/1996, ”Efectuarea unei activități dintre cele prevăzute la art. 2, la art. 24 alin. (1), la art. 28 alin. (2) și la art. 38 alin. (1), fără a avea autorizația corespunzătoare prevăzută de lege, precum și nerespectarea art. 38 alin. (2¹) și (2²) constituie infracțiune și se pedepsește după cum urmează: (...) b) cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi, nerespectarea art. 38 alin. (2¹) și (2²) și efectuarea neautorizată a unor activități prevăzute la: (...) art. 2 lit. c), dacă instalațiile radiologice, materialele nucleare sau radioactive, deșeurile radioactive și generatoarele de radiații prezintă un risc nuclear ori radiologic deosebit”.

Prin Legea nr.63/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare art.2 lit.c) a fost modificat (”producerea, amplasarea, construcția, furnizarea, închirierea, transferul,

manipularea, deținerea, utilizarea, depozitarea intermediară, dezafectarea, transportul, tranzitul, importul, exportul și transferul intracomunitar al instalațiilor radiologice, inclusiv al instalațiilor de gestionare a deșeurilor radioactive") fiind introduse trei litere noi, respectiv **literele c¹) - c³)**, cu următorul cuprins:

"c¹) producerea, fabricarea, furnizarea, închirierea, transferul, manipularea, deținerea, prelucrarea, utilizarea, reciclarea, depozitarea intermediară, transportul, tranzitul, importul, exportul și transferul intracomunitar al materialelor radioactive și surselor radioactive, după caz;

c²) producerea, fabricarea, furnizarea, transferul, manipularea, deținerea, prelucrarea, utilizarea, depozitarea intermediară, transportul, tranzitul, importul, exportul și transferul intracomunitar al materialelor nucleare, inclusiv al combustibilului nuclear proaspăt și uzat;

c³) transferul, manipularea, deținerea, predepozitarea, depozitarea intermediară, depozitarea definitivă, transportul, tranzitul, importul, exportul și transferul intracomunitar al deșeurilor radioactive".

Cu toate că dispozițiile art.44 din Legea nr.111/1996 au fost la rândul său modificate prin Legea nr.63/2018, în mod eronat textul de la lit.b), ce sancționează efectuarea neautorizată a unor activități, nu a fost completat cu literele c¹ – c³, fapt ce echivalează cu o dezincriminare a respectivelor fapte.

9. Lipsa valorificării corespunzătoare a dispozițiilor art.268 Cod penal (inducerea în eroare a organelor judiciare).

Obiectivele mandatului funcției pentru care candidez vizează următoarele direcții de acțiune:

- **definitivarea**, în cadrul grupului de lucru inter-ministerial constituit la inițiativa MAE, elaborării proiectului de modificare a Legii nr.535/2004 – pentru prevenirea și combaterea terorismului în vederea realizării unei transpuneri corespunzătoare în legislația națională a prevederilor Directivei 2017/541/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului, având termen de implementare data de 8 septembrie a.c.;
- **continuarea** demersurilor instituționale având ca obiectiv stabilirea arhitecturii sistemului național de intervenție specializată post-incident terorist (instituții implicate, mijloace materiale

și umane angrenate, atribuții și responsabilități, coordonare, etc) la finalizarea cărora se va elabora un document cadru ce va fi diseminat către instituțiile cu responsabilități în materie din cadrul SNPCT;

- **clarificarea și definirea**, în cadrul unor documente de referință, a rolului pe care procurorul îl are în conformitate cu prevederile Metodologiei de organizare și executare a intervenției contra-teroriste (aprobată prin Hotărâre a CSAT – "*intervenția contra-teroristă se execută în prezența procurorului din cadrul P.Î.C.C.J. – D.I.I.C.O.T.*");

- **finalizarea**, în format SNPCT, a procedurii de realizare a transferului de responsabilitate și a controlului operațional în vederea efectuării cercetării la fața locului post-incident terorist (forțe implicate, momentul realizării, modul și limitele în care se realizează transferul de autoritate, atribuții, responsabilități, etc);

- **realizarea** în format DIICOT – SRI – ONPCSB a unor întâlniri de lucru având ca obiectiv dezvoltarea de bune practici în materia interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor Legii nr.656/2002 privitoare la "indiciile" de finanțare a terorismului și momentul "informării" realizate în conformitate cu dispozițiile art.8 alin.1 din lege;

- **finalizarea** încheierii unui acord de cooperare cu Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare pentru Fizică și Inginerie Nucleară "Horia Hulubei" (IFIN) în vederea asigurării cadrului de cooperare între cele două părți, în conformitate cu dispozițiile legale, atât cu ocazia efectuării cercetării la fața locului în cauze complexe, atribuite prin lege în competența DIICOT, când sunt necesare cunoștințe de specialitate privind materiale nucleare și radioactive, cât și pentru efectuarea eventualelor expertize și constatări de specialitate în aceste cauze;

- **elaborarea** unui plan de pregătire destinat procurorilor DIICOT și ofițerilor de poliție judiciară din cadrul DCCO având ca obiective:

a) informarea cu privire la acordurile de cooperare încheiate cu diferitele autorități și instituțiile publice chemate să acorde suport logistic și tehnic de specialitate procurorilor DIICOT pe parcursul investigațiilor efectuate în cauzele de terorism (ex. INSEMEX Petroșani – pe parte de explozivi; Inspectoratul General al Jandarmeriei Române - Brigada Specială de Intervenție a Jandarmeriei – asigurare Centru Mobil de Comandă, suport la fața locului; IFIN Măgurele; etc)

b) dezvoltarea capacităților investigative ale procurorilor și ofițerilor de poliție judiciară în cazul exploziilor;

c) deosebirea, după efectele produse și urmele lăsate la fața locului, între un dispozitiv exploziv standardizat (DES) și un dispozitiv exploziv improvizat (DEI);

d) îmbunătățirea colaborării dintre instituțiile cu atribuții de intervenție și investigație în caz de explozie cu sursă teroristă;

e) dezvoltarea capacității de a lucra în echipă în condiții de stres;

f) perfecționarea deprinderilor în conducerea activităților legate de cercetarea la fața locului în cazul utilizării unor DEI.

- **unificarea** practicii la nivelul serviciilor teritoriale ale DIICOT în materia infracțiunilor de criminalitate informatică, terorism și securitate națională;

- **derularea** de programe de conștientizare a populației cu privire la riscurile și comportamentele preventive pe care trebuie să le adopte pentru asigurarea siguranței și integrității sistemelor informatice;

- **implicarea** în realizarea sarcinilor asumate de Ministerul Public în cuprinsul "Planului de măsuri pentru creșterea capacității operaționale de investigare a infracțiunilor comise împotriva siguranței sistemelor informatice și a infracțiunilor comise prin intermediul sistemelor informatice" semnat la data de 22.10.2018 între Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Inspectoratul General al Poliției Române (nr.2584/C/2018, respectiv nr.118450/2018).

Concluzii:

Evoluția Secției de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice în arhitectura Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism va fi inevitabil influențată de evoluția fenomenelor din zona de criminalitate specifică, noile provocări determinând statele și organizațiile internaționale să redefinească conceptul de securitate globală și să genereze noi abordări pentru a face față unor amenințări de tipul terorismului cibernetic, spre exemplu. Astfel de fenomene sunt caracterizate prin dinamism, conectivitate și anonim, contracararea lor necesitând resurse umane specializate, strategii de acțiune și cooperare, ca replică dată unui dușman nevăzut și fără linii de frontieră clar delimitate. Prin Secția de combatere a infracțiunilor de terorism și a criminalității informatice, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism trebuie să manifeste flexibilitate, capacitate de reacție rapidă, dinamism și profesionalism pentru a asigura gestionarea cu succes a noilor provocări.